

Досвід першої зими



Традиційно напередодні осінньо-зимового періоду на залізниці впроваджують комплекс заходів, спрямованих на забезпечення надійної роботи магістралі у холодну пору року. Особливу увагу звертають і на навчання молодих спеціалістів, для яких ця зима стане першою у кар'єрі. Інструктажі, навчання з охорони праці, закріплення молоді за досвідченими кадрами – усе це дозволяє першозимникам впевненіше почуватися на робочому місці та бути готовими до непередбачуваних зимових сюрпризів.

Фаховий огляд вагона – основа безпеки руху

У вагонному депо Клепарів цього року 24 першозимники. Кожен з них пройшов відповідне навчання з особливостей роботи у холодну пору року. Про робочі будні у морозну погоду газеті розповіли оглядач-ремонтник Андрій Гателюк та бригадир Петро Мазяр.

Після закінчення Львівського міжрегіонального вищого професійного училища залізничного транспорту Андрій Гателюк отримав скерування на роботу у вагонне депо Клепарів. На посаді оглядача-ремонтника вагонів він працює з липня минулого року.



– Під час навчання в училищі проходив платну практику у вагонному депо Клепарів, тому, коли згодом прийшов сюди на постійне місце праці, уже чимало знав про особливості роботи у депо, – розповідає Андрій Гателюк. – Був закріплений за досвідченим старшим оглядачем вагонів Андрієм Пістунном, який багато розповідав мені про мою професію, багато показував. Після місячного стажування я склав іспит і розпочав самостійну роботу. В мої обов'язки входить огляд поїздів, виявлення несправностей, зокрема через обслукування буксових вузлів, огляд колісних пар на відсутність тріщин. Був у мене випадок, коли я виявив серйозну несправність, яка загрожувала безпеці руху. Через специфіку професії більшість робочого часу проводжу під відкритим небом. Робота – позмінна, зміна триває 12 годин, доводиться працювати і вночі, а це теж нелегко. У зимовий період є свої особливості, через сніг, холод, слизькі шляхи працювати важче, треба бути більш обережним. Напередодні я пройшов навчання з підготовки до осінньо-зимового періоду, після закінчення якого склав комп'ютерні тести.

Найважливіше у моїй роботі – дотримуватися правил охорони праці, потрібно бути уважним і обережним, особливо в сортувальному парку, слухати вказівки оператора. З колегами по роботі за потреби завжди радимося, підказуємо, допомагаємо. Буває,

що звертаюся за допомогою до свого наставника Андрія Пістуна, змінного майстра Ярослава Палія, старших оглядачів Віктора Білуги, Анатолія Василюка. У роботі ми послуговуємося затвердженими інструкціями, однак бувають різні індивідуальні випадки, коли необхідна порада старших досвідчених фахівців.

Несприятливі погодні умови – рясні снігопади – особливих проблем у депо не спричинили. Сніг розчистили, дороги до місця праці посипали піском. Теплим спецодягом та спецвзуттям нас забезпечили, на ПТО є пости обігріву, де можна поїсти, випити гарячого чаю, погрітися, висушити одяг.

У моїй родині на залізниці ніхто не працював, рішення стати залізничником я приймав самостійно. У Львові живу на квартирі в родичів, а родом – із села Радохинці Мостиського району.

У професійній кар'єрі, звісно, хочеться досягти більшого. Минулого року я вступив на 2 курс заочного відділення Чернівецького транспортного коледжу на спеціальність "вагонне господарство". Вчитимуся там два з половиною роки. У січні складатиму зимову сесію.

Роботою я задоволений, і мої батьки теж раді, адже відразу після закінчення навчання я пішов працювати на державну роботу, яку у теперішній час дуже непросто знайти.

Для бригадира Петра Мазяра цьогорічна зима – теж перша у професійній діяльності. Після закінчення Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна у липні минулого року він одержав скерування на роботу у вагонне депо Клепарів.



– Три роки я вчився у Львівській філії ДІІТу, останні два курси – у Дніпропетровську за спеціальністю "рухомий склад і спеціальна техніка на залізничному транспорті (вагоні)". Зараз працюю на посаді бригадира на ПТО, серед моїх обов'язків – складання документації на виключення вагонів, огляд вагонів, якщо завершився термін служби, і вони непридатні для подальшого використання – їх списання. Через специфіку роботи багато їжджу, наприклад, у Самбір та Миколаїв. На лінії оглядаю вагон, складаю на нього документи, якщо виданий наказ на списання – працюю з цехом порізки, передаю їм документи, записую номери актів. Працювати взимку важче, адже оглядати вагон доводиться за сильних морозів, і буває, що на лінії трапляються нерозчищені від снігу колії.

У моїй родині я перший пішов працювати на залізницю. Родом я із села Глиниці Яворівського району Львівської області, яке розташоване біля кордону з Польщею, а живу у Львові, орендую квар-

тиру. Навчаючись у школі, я більше любив гуманітарні науки, брав участь в учнівських олімпіадах, однак подобалася мені й техніка. Зрештою після закінчення 11 класу постав перед вибором – вступати на біологічний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка або у залізничний вищий навчальний заклад. Як і більшість хлопців, мене привабила технічна спеціальність. В університеті я глибоко вивчав точні науки – математику, фізику, хімію, любив креслення. Із 3 курсу ми вивчали комп'ютерне креслення, працювали з відповідними програмами, у дипломній роботі я спроектував вагону-ремонтний завод із застосуванням у його роботі сучасних технологій.

Під час навчання двічі проходив практику у вагонному депо Клепарів. Одного року складав техкарти, техпроцеси, наступного – був закріплений за вагону-кладальним цехом, допомагав у впровадженні раціоналізаторської пропозиції – пресу для правки рами.

Напередодні осінньо-зимового періоду, як і всі першозимники, я пройшов відповідне навчання. Інженер з підготовки кадрів Тетяна Корнійчук навчала нас правил поведінки у випадку, коли різко змінюються погодні умови, особливостей обслуговування рухомого складу в зимовий період (як оглянути вагон, розчистити замерзлі рукави), надання медичної допомоги при обмороженнях. За мною закріпили досвідченого фахівця – змінного майстра Романа Гірника, допомагав мені освоїти ведення документації й старший майстер Роман Дундер, який зараз уже вийшов на заслужений відпочинок. Також зараз проходжу первічне стажування як молодий спеціаліст, керівником стажування є старший інструктор Михайло Смольницький. Наприкінці лютого відбудеться захист мого звіту. Спецодягом та спецвзуттям ми забезпечені, щоправда, спецодяг я одягаю лише тоді, коли оглядаю вагон, адже решта робочого часу проводжу у кабінеті.

Хочу досягти більшого у кар'єрі, тому прагну пізнавати нове, вдосконалювати свої знання та вміння, а відтак повністю реалізуватися у своїй професії.



– Хлопці ерудовані, надійні, перспективні, займають відповідальні посади, – зазначила голова профкому вагонного депо Клепарів Ірина Пінчук. – Під час навчання першозимників особливу увагу молодих людей ми звертали на вимоги з охорони праці. Відзначили усі тонкощі роботи взимку – як правильно перейти біля поїзда, оглядати вагони, не порушувати регламент переговорів із оператором та чимало іншого, адже недотримання вимог інструкцій призводить до загрози здоров'ю і життю людей. Усі першозимники у нас повністю забезпечені зимовим спецодягом та спецвзуттям. Помічаю, що молоді люди працюють охоче, люблять свою роботу. Загалом у нашому колективі понад половина працівників – молодь, яка своєю працею прокладає собі дорогу у житті. Молоді люди – ініціативні, прагнуть професійної перспективи, а керівництво депо та профспілковий комітет завжди готові їх підтримати та допомогти.

Особлива пильність – до стану колії

Непростою цьогорічна зима виявилася і для першозимників колійного господарства.

Про те, наскільки змінилися умови праці в осінньо-зимовий період, розповіли монтери колії укрупненої бригади другої виробничої дільниці Львівської дистанції колії Степан Компричевський та Тарас Ращупкін.



– У дистанції колії я працюю з липня минулого року, – розповідає Степан Компричевський. – Під час навчання у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна я на цій же дільниці проходив практику, тому коли отримав скерування сюди на роботу, вже мав уявлення про роботу в дистанції. В університеті навчався за спеціальністю "Організація будівництва залізниць".

Перші враження від роботи були позитивними, і зараз, через півроку на цій посаді, робота мене не розчарувала. Задоволені й мої батьки, які проживають у Яворові Львівської області. У Львові я проживаю в санітарно-побутовому корпусі дистанції, який два роки тому відремонтували і здали в експлуатацію.

Стати залізничником – мій самостійний вибір, раніше в родині ніхто не працював на магістралі. Допомагав мені на початках і допомагає зараз, коли проходжу стажування як молодий спеціаліст, мій наставник – шляховий майстер Юрій Кушнір.

В університеті ми вивчали багато теорії, а на практиці інколи все по-іншому, доводиться особливу увагу звертати на технічні нюанси. У жовтні я пройшов технічне навчання першозимників, інструктаж із техніки безпеки, вивчав правила вказівки щодо поведінки в зимовий період, тож до роботи взимку був готовий.

Наша дільниця пролягає від П'ятого парку станції Львів до станції Родатичі Городоцького району Львівської області. В мої обов'язки як монтера колії входить утримання рейкової колії в справному стані, із дотриманням правил техніки безпеки, охорони праці, виконуючи вказівки шляхового майстра і бригадира колії. Під час снігопадів робота ускладнюється, потрібна більша пильність, під час чищення стрілочних переводів обов'язково потрібні сигнали огороження, сигнальні прапорці, треба користуватися дерев'яними вкладишами. Цієї зими, наприкінці минулого року, коли за короткий термін випало чимало снігу, основне навантаження у нашій роботі припало на очистку стрілочних переводів і перонів. Першозимники можуть очищати стрілочні переводи під керівництвом старшого групи, у нас це зазвичай Михайло Томашевський – монтер колії 5 розряду. Коли посилюються морози, монтери колії частіше оглядають колію, щоб своєчасно виявити різні випадки – розриви стиків, тріщини рейок. У морозну погоду частіше треба обігріватися, на дільниці маємо пункт обігріву з хорошими умовами. Теплим спецодягом ми забезпечені.

За час роботи в дистанції особливо цікаво для мене було побачити капітальні роботи із заміни переїзду, рейкової колії, під час яких я дізнався багато нового. Моя робота мені подобається, зупинятись на досягнутому не збираюся, кожен солдат мріє стати генералом, тож хочеться досягти високого кар'єрного росту.

– У дистанцію я прийшов працювати в жовтні минулого року, – розповідає Тарас Ращупкін. – Після закінчення Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені ака-

(Продовження на 3 стор.)